

PIET VAN EERDEN, HOGENBIJL-LAUREAAT

nh63

In het Concertgebouw te Amsterdam werd Piet van Eerden, voorzitter van NH'63, gehuldigd voor zijn verdiensten met betrekking tot de amateurfilmerij.

In het voorjaar van 1963 werd op initiatief van de heer Simon, voorzitter van de Amsterdamse smalfilmclub 'De Viewer', besloten om voor het NOVA-district Noord-Holland en méér speciaal voor de kleinere clubs een samenwerkingsverband te organiseren. Doel: het onderlinge contact bevorderen en het selecteren van films voor de te houden districtswedstrijden. De oprichting vond op 23 april 1963 plaats, niet zo ver hier vandaan, in het Amsterdamse hotel Krasnapolsky. Er kwam een wedstrijd met 24 films en NH'63 was geboren. Er was nog wel géén bestuur, er werden nog géén besluiten genomen, maar er was wel een groep enthousiaste amateurfilmers, die besloten hadden met elkaar samen te werken.

HISTORIE

In 1965 stellen deze, inmiddels zeven clubs, de NOVA voor, om het district op te splitsen; in het district Amsterdam en alles boven het Noordzeekanaal in het district NH'63.

Er duikt een technisch commissaris op in het bestuur. Zijn naam is Piet van Eerden. Op 22 november 1972 besluiten de clubs van NH'63 eendrachtig uit de NOVA te treden. Voortaan zullen zij zelfstandig opereren als 'Smalfilmfederatie NH'63'. Vrijwel vanaf het begin was Piet van Eerden, als lid van de 'smalfilmclub Velzen', daarin actief.

In 1973 wordt Piet voorzitter, in 1975 is hij secretaris om in 1977 weer voorzitter te worden.

Als geïnteresseerde in de geschiedenis van het amateurfilmen vraag je je natuurlijk af hoe 'Noord-Holland '63', kon ontstaan. De NOVA was historisch gegroeid, voortgekomen uit de Nederlandse Smalfilm Liga.

De Nederlandse Organisatie voor Amateurfilmers, later Audio-Visuele amateurs, werd een overkoepelende organisatie, waarbinnen districten ontstonden, onder verantwoordelijkheid van een landelijk bestuur.

Zoals het zo vaak gebeurt in elk grote organisatie, ontstond er ook binnen de NOVA onvrede over het functioneren. In Noord-Holland met name was er kritiek op het feit, dat je als amateurfilmer op de wedstrijden niet zelf mocht projecteren. Men vond te weinig ruimte voor vernieu-

wingen. En als je daarop nu terug kijkt kan je dat zo heerlijk relativeren. Want achteraf kunnen we zien, dat deze kritiek ontstond in een tijd, waarin de belangstelling voor het amateurfilmen danig was gedaald. De markt zakte behoorlijk in elkaar. Als antwoord hierop zorgde de handel echter voor een belangrijke nieuwe impuls.

In 1965 werd de Super-acht film geïntroduceerd en die zorgde voor een geweldige ervaring. De federatie sloot aan bij de gevoelens in die jaren en kwam ook verfrissend over. Nieuw elan, dat was wat de amateurfilm nodig had. De federatie groeide snel, méér clubs, méér leden.

Geén individuele leden, omdat het bestuur de mening was toegedaan, dat een amateurfilmer zich het beste kon ontplooiën binnen een filmclub en dat diende dan ook te worden gestimuleerd.

En de groep individuele amateurfilmers, die met name in de jaren '70 ontstond en die zich bezig hielden met het maken van films over emancipatoire- en maatschappijkritische onderwerpen vond je helaas niet terug op onze wedstrijden en festivals, maar in filmhuizen, studenten-organisaties en buurthuizen.

STUWENDE KRACHT BIJ NH'63

Bij NH'63 was Piet van Eerden binnen deze ontwikkeling van méér dan 25 jaar een stuwende kracht en is nog steeds een leidinggevende figuur als voorzitter van

Piet van Eerden (rechts) is de nieuwe Hogenbijl-laureaat 1989. Midden Hans Meijer, voorzitter.

NH'63. En een actief promotor voor de amateurfilm in de Noord-Hollandse gelederen en ver daarbuiten. Piet is iemand, die de kunst verstaat om amateurfilm te promoten, met een gepaste eerbied voor het verleden en de generatie die daar daarvan deel uit maakt.

Maar die tegelijkertijd oog heeft voor nieuwe ontwikkelingen en tendensen, welke vooral vertegenwoordigd zijn in de nieuwe generatie. Het is dus niet toevallig dat er op NH'63 festivals opvallend veel jongeren zijn te bespeuren.

FILMEN DOET PIET NOG STEEDS

Piet van Eerden werkt zelf ook graag met veel jonge enthousiaste mensen aan een nieuwe film. Want filmen doet Piet nog steeds. Naast zijn drukke baan gaan bijna al zijn vrije uren in zijn hobby zitten. Als Piet niet monteert, dan slaapt hij. Als je hem opbelt dan hoor je zijn montage-tafel zoemen. Het huis van de familie van Eerden is al in een groot aantal films te zien, tenminste als je het weet. De woonkamer werd menigmaal omgebouwd tot filmstudio.

Kortom met groot enthousiasme en daarin dapper bijgestaan door zijn vrouw, stort hij zich telkens weer op een nieuwe produk-

tie en weet een grote groep mensen daarin te betrekken. Misschien ligt daarom de laatste jaren wel een beetje zijn voorkeur bij de speelfilm.

Piet brengt met een grote groep vrijwilligers jaarlijks twee festivals tot stand, organiseert cursussen, soms complete weekends en wordt vaak gevraagd als jurylid, ondermeer in België, want met de Belgische amateurfilmers onderhoudt Piet hele nauwe banden. Hij is, zou je kunnen zeggen, een Filmuitbater, maar dan wel in de goede betekenis van het woord.

Als jurylid heeft Piet een intuïtief gevoel voor de eigenwaarde van de maker. Hij verstaat de kunst om vaak 'terechte' kritiek te leveren, maar tegelijkertijd de maker van de film ook een opsteker te geven, zodat hij of zij ook bij een minder geslaagde poging in elk geval de moed kan verzamelen om door te gaan met zijn hobby. Het is een leuke hobby, een fantastische medium om je in te kunnen uitdrukken, je emoties tonen, maar het blijft wel amateurfilm en moet ook als zodanig worden benaderd.

Mensen moeten er vooral plezier aan kunnen beleven, want het is tenslotte hun vrijetijdsbesteding.

Hij is trouwens in de provincie Noord-Holland geen onbekende. Piet heeft zich sterk gemaakt om subsidie uit de provinciepot vrij te maken voor het amateurfilmen en dat is ook gelukt. Ook in het dagelijkse leven is Piet een actief man met pr hoog in het vaandel. Bij Hoogovens is Piet belast met het organiseren van bijzondere evenementen. Iedereen kent natuurlijk het Hoogoven schaaktoernooi, maar dat daarnaast ook NH'63, met 15 aangesloten filmclubs in Noord-Holland, een buitengewoon plezierig begrip is geworden, is zeker niet in de laatste plaats aan hem te danken. Zijn initiatieven stralen jong elan uit. En dat

Tijdens het diner in het Amsterdamse Apollo Hotel wordt het glas geheven op de nieuwe Hogenbijl-laureaat.
(foto: Hans Plas)

NH'63 dat jonge elan heeft is op zijn minst prijzenswaardig. Dat zij daarbij ook de oudere filmers een waardige plaats geeft is nog prijzenswaardiger.

Iemand die beide elementen kan samsmeden tot één geheel in één hechte levendige federatie verdient lof. Daar was de jury het unaniem over eens.

Piet, ik hoop van harte, dat je samen met je vrouw Ellen en samen met alle vrijwilligers, die deel uit maken van NH'63, je verdienste voor het amateurfilmen wilt blijven voortzetten op dezelfde enthousiaste manier zoals je dat al die jaren hebt gedaan. Vooral nu in een tijd waarin het amateurfilmen opnieuw een moeilijke tijd doormaakt. Vanuit de 90 jaar geschiedenis van

de amateurfilm kunnen we leren, dat ook deze zich herhaalt. Achterom kijken heeft alleen zin als je wilt leren uit dat verleden en de goede eigenschappen wilt meenemen in de toekomst.

PIET IS EEN DOENER, EEN PROMOTOR

De jury is ervan overtuigd dat jij even enthousiast op die weg doorgaat en weet ook zeker dat juist jij voor de amateurfilm nog heel veel kunt doen. Want doeners hebben wij hard nodig.

Voor een oudere generatie, die vast houdt aan de oude waarden. Maar ook de jonge generatie, geïnteresseerd in vooruitgang, die heeft je wellicht nog harder nodig.

Die snelle ontwikkeling van nieuwe technieken verscherpt de generatiekloof in een ijzig tempo. Gelukkig ben je in staat om die impulsen goed aan te voelen en beide generaties samen te brengen in één hobby, een hobby voor jong en oud.

In een periode waarin de amateurfilm zo'n zelfde dal door moet als destijds bij het ontstaan van NH'63 het geval was. Maar wel een dal, waarin een beek stroomt vol nieuwe ontwikkelingen. Kleine stroompjes kunnen uitmonden in een grote rivier en voor je het weet zijn al die kleine stroompjes één krachtige stroming geworden. Ik hoop van ganser harte dat, wanneer wij over tien jaar het honderd-jarig bestaan van de amateurfilm vieren, kunnen terugzien op datgene wat mede dankzij jouw stuwende kracht in een stroomversnelling kwam. Dit alles overwegend heeft de jury besloten de Hendrik Casper Hogenbijlprijs 1989 voor de Amateur-smalfilm toe te kennen aan Piet van Eerden.

Piet van Eerden

(foto's: Mounir Raiss)

